

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Septimus. In hoc agone dolores animae blandimento
compaßionis, aut etiam amore diuinitus excitato mitigari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

pertingat vsque ad diuisionem animæ, & spiritus, compagum quoque, ac medullarum, ac discretor cogitationum, & intentionum cordis. dura autem sicut infernus æmulatio illa; qua Satanæ, & ex originali peccato vitiatæ naturæ insultus, piæ animæ dentes, morsusque infigunt: eo maximè tempore quo amici, & necessarij eius recesserunt ab ea, & nil solatij ab hominibus, aut pijs exercitijs, aut à Deo amicabile quidpiam percipere potest. tota ergò circumferentia spiritus, animæ, & corporis, per cuiuslibet potentie proprios dolores adimpleta; adhuc tamen uiuit in ipsa essentialis voluntas, & diuini amoris fortitudo, qua omnes hosce acuteos vulnerata suscipit, & sustinet; eo quod ibi plùs per centrum voluntatis amet, quam ubi amoris violenti ictibus languens animat, mortisque angustijs torquetur. atque ita Dominum Deum in tota tribulatione animæ suæ quærere, verè inuenire est. vt autem clariùs videatur, quo fundamento, pia anima in tantis pressuris nitatur, fructuoseque progrediatur consequenter dicendum erit,

In hoc agone dolores animæ blandimento compassionis; aut etiam amore diuinitus excitato mitigari.

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Quo abiit dilectus tuus, quo declinauit dilectus tuus, & quæremus a eum te

a Cant. 5. b Iob 6.

cum. Ac si diceret, ô pia anima, quæ in tribulatione murmuris dicis, sagittæ b Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me; en ecce nos omnes, qui scimus tuum dolorem esse vehementem, adsumus, vt solemur te, noli, obsecramus, nos consolatores onerosos reputare; sed narra magis, & dicas nobis, quo abiit dilectus tuus, & quæremus eum tecum. idè enim dicitur Petro, ecce Satan expetiuit, vt cribraret vos sicut triticum, ego autem oraui pro te, vt non deficiat fides tua; & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. sic & Saluatori nostro in agonia constituto apparuit Angelus de cælo confortans eum. sed inquis, dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, vt ibi pascatur in hortis, & lilia colligat. vides ergò, ô pia anima, quod dilectus ex millibus non fugit, non te abiecit, non in longinquam regionem profectus est tanquam non amplius reuersurus; sed declinauit duntaxat, & infinitæ gloriæ, qua in semetipso semper pascitur, stillam à te retraxit, interea quod inter manus diuersarum tentationum probaris. sicut Pater filij sui amantissimus, dum vlcus illi à Chirurgis aperiendum est, & sanandum, aliò se confert, præ amoris magnitudine non sustinens filij dolores; quos, dum aduritur, dum secatur, dum ligatur, clamorosis gemitibus contestatur.

Ita ergò, ô pia anima, cuius capiti, &

X a

oculis

oculis datę sunt aquę, & fontes lachrymarum, plora die, ac nocte, eo quod sustulerint Dominum tuum, & nescias ubi posuerunt eum. si enim vsquam dolor, & angustia cordis, lachrymarum diluuium mitigatur, hoc vel maxime in pręsentiarum vsu venire solet; cum in hac pressura, ipsa sola nudauę tolerantia duntaxat, vitę mysticę respiraculum (ne tanquam scintilla ex toto extingatur) pręseruare solet. & licet [lachrymę huiuscemodi in modico cor refocillent, & reficiant; sunt tamen vtilis a eo tempore, ad conseruandam valetudinem corporalem; & vt facilius amor impatiens sustineri possit, & naturę sanitas conseruari.] nam per [fletum, b & gemitum animi intentio, quę est circa malum, ad exteriora diffunditur, fletus quoque, & gemitus dolorem, & tristitiam naturaliter minuunt.] & ided etiam piissimus Dominus, vt prudens medicus; qui circumferentiam quidem, & omnes corporis vires inordinato calore febris absumptas conspicit, cordis verod integras vires adhuc superstites, bono iubet esse animo; solumque infirmo prohibet quod noxium est. Quapropter, o pia anima, interea dum in hac angustia, & tribulatione murmuris doctrinam Domini suscipis, & spiritum salutis parturis; tanquam vox turturis, sonet in auribus dilecti, ego dilecto meo, ac si diceres; cum indigna sim, quę suauis eius fruar pręsentia; ego tamen illius ero, & nullum

alium amatorem admittam; & dum illius amore me carere oportet, aliam etiam consolationem non feram, quę ad illum non referatur. Vos ergo, amantissimi Domini, & confodales, fultite me floribus, blandimento scilicet compassionis; stipate me malis, piissimarum orationum vestrarum, quo ita, vel minimo diuinitatis odore confortata, omne malum quod Domino placuerit super me inducere, sustineam patienter; & interea, dum omnem escam spirituales, & piarum exercitationum abominatur anima mea, ita vt nihil boni operis absque tædio aliquo peragere valeam: sit mihi misericordia eius super vitas meę consolationis; sit, inquam, spiritus meus contribulatus, sacrificium Deo Optimo Maximo, qui bonorum meorum non indiget, in se semper æquę beatus subsistens.

Iam verod, quando hęc, similiauę ex humili corde procedunt; solet quandoque, qui posuit tenebras latibulum suum, & stat post parietem harum afflictionum, respicere per fenestras, & prospicere per cancellos, dum ad instar solis, qui prius erat in nubilo, per lumen infusum; actus dilectionis excitat, & ex certamine debilem animã in spiritu roborat; ad modicum tamen, sicut sol quando nubibus circumuallatus quandoq; splendore suo, & calore recreat, facilẽ autem aliqua nube coniectus, tenebras denuo relinquit; pro vt etiam strenuus miles modico

tempore

a Harph l. 2. p. 3. c. 44. b S. Thom. 1. 2. q. 38. a. 3. 6.

tempore cibo potuque confortatur, ac toto postmodum die, noctuque in pugna, ignis, & ferri vulnera, doloresque sustinet. quo etiam respicere videtur Iob dicens; cum *a* audierit me, non credo quod exaudierit vocem meam. quasi enim coadstat, tanquam aquæ inundantes, rugitus consuetæ desolationis, ita ut si in solatio figere vellet pedem; non tamen hoc ipsum adhuc liceret, quando quidem diuinitus immixta consolatio, hoc loco non nisi ad tempus confortandi gratia, concedatur. & quum itineris molestia tantò leuius feratur, quantò securior quis redditur, se in via non aberrare, consequenter dicemus,

De signis, quibus assuretur mysticus se in hac vera, & non naturali priuatione constitutum.

ARTICVLVS OCTAVVS.

His b fieri incipientibus respicite, & leuate capita vestra, quia appropinquat redemptio vestra. ac si diceret, o pia anima, quis est iste, ut fieret Domino non iubente, utque dubiosa hæsitatione contristetur, num ea quæ hucusque in amore deficiente contigerunt, ex spiritali profectu; an potius ex proprijs defectibus, & negligentijs, procedant; Deo placeant, vel displiceant magis? sciendum ergò; duo esse potissimum signa euidencia quo-

dammodò ad habendam securitatem, num quis in hac vera, de qua hic loquimur, & non naturali, ac immortalificata e priuatione constitutus sit. & primum quidem est, si quis aliquot annis, licet non nisi tribus fortè, vel quatuor in vita interiori se se exercendo, satis benè recollectioni, & contemplationi vacasset; siue hoc amorosè, & cum sensibili deuotione, siue aride; at tamen comite animosò proposito, resignatione, & quadam transcendentia amicabilem interioritatis, contigerit: postmodum verò in modo interius agendi, animaduertat sese paulatim deficere, & tam interna quam externa exercitia mortificationis, & orationis mentalis, non amplius solita facilitate, pace, & recollectione peragere posse: licet secundum desiderium, & bonam voluntatem, ad mortificationes, & virtutes, ac etiam ad interiora sua, maiorem quam vnquam alias, sentiat inclinationem. pro quorum maiori securitate, ad praxin facit adducere, quod Harpius de hoc proposito sentit [quibusdam, inquit, ad tramitem *f* vitæ perfectioris primitus aspirantibus, aut etiam, in initio suæ conuersionis, sicut Apostolo Paulo, ad tertium cælum raptò, concessum est benignitate largitoris, huiusmodi tamen (ut frequenter) post adeptam tantam diuinæ celsitudinis consolationem, postmodum indicibilibus angustijs, & tentationibus etiam execrandis,

X 3

& prel-

a Iob c. 9. *b* Luc. 21. *c* Thren. 3. *d* Plura apud B. Io. de cruce de obs. noct. l. 1. c. 9. & 12. c. 1. p. dec. 5. n. 9. flib. 3. p. 4. c. 26.